

5,000 Kr. værd for en Mand, der har 15,000 Kr.s Indtægt.

Den højtærede Finansminister pegede paa, at de forretningsdrivende i Henseende til Ligningen ere stillede paa samme Maade eller omtrent paa samme Maade som Landbruget, idet det nemlig er overordentlig vanskeligt at faa deres Indtægt frem. Her overfor maa jeg dog gøre opmærksom paa — den samme Betragtning blev for øvrigt fremsat i Gaar af den ærede Ordfører (Jørgen Jensen), og jeg gjorde straks opmærksom derpaa ved en Afbrydelse — at forretningsdrivende dog føre Bøger, og derigennem have vi i hvert Fald for et meget stort Antal forretningsdrivende, ja, for det allerstørste Antal — og hvis det nye Lovforslag om Bogføringspligt gennemføres, ville jo nye Kredse af forretningsdrivende blive tvungne til at føre Bøger — det allerbedste Grundlag for en retfærdig Skatteligning. Ikke mindst derfor maa jeg beklage, at man fra det høje Tings Flertals Side med Regeringens Samstemning har ladet Bogføringspligten falde for Brugsforeningerne. Nu ser eller hører jeg, at dette hænger sammen med, at Finansministeren ikke alene lader Bogføringspligten, men ogsaa Skattepligten for Brugsforeningerne falde. Heri støttes den højtærede Regering nu pludselig af de Radikale, og det ud fra en Betragtning, jeg gerne vil have Lov til at anholde. Man siger nemlig saaledes fra radikal Side: Ja, hvis Brugsforeningerne skulde blive underkastede Skat, maa man frygte, at de ganske ophøre at arbejde efter de nordengelske Brugsforeningers, *stores'* Mønster, som man hidtil har arbejdet efter, og gaar over til i Stedet for at beregne billige Priser. Nu er Systemet, korteligt sagt, dette, at Brugsforeningerne beregne de almindelige Udsalgspriser, som forekomme i Detailhandelen, og saa opspares Differencen imellem disse Priser og de Priser, hvortil Varerne ere indkøbte, og denne Difference udbetales ved Aarets Udløb som Bonus. Det er efter det berømte Rochdale-Mønster. En Skat vilde maaske blot føre til, at de gaa over til at beregne Priserne paa det allernøjeste, med andre Ord sælge til den Pris, de selv have købt Varen til, med Tillæg af den Smule Omkostninger, de selv have haft, og altsaa saaledes sælge til langt billigere Priser end i dette Øjeblik, hvorved de vilde paaføre Købmandsstanden en langt skarpere Konkurrence. De Radikale ville derfor af Hensyn til Købmandsstanden paa ingen som helst mulig Maade gaa med til en saadan

Beskatning, der fører Brugsforeningerne ind paa, hvad man kan kalde det saakaldte Londonnersystem. Dertil ønsker jeg at svare dette, at jeg er ikke saa ganske vis paa, at Faren derfor er stor, men for det andet vil jeg sige, at kun den Brugsforening er efter min Formening rationel, der virker efter Londonnersystemet, thi kun den Brugsforening, der virkelig straks skaffer sit Medlem den billigst mulige Pris, handler paa rationel Maade og i Overensstemmelse med Brugsforeningstanken, som er den at komme den lille Portemonnaie til gode. Og at man derigennem skulde paaføre Købmændene en skarpere Konkurrence — ja, denne Omsorg beder jeg de Radikale ganske forskaane Købmandsstanden for, thi den nærer ikke nogen som helst Frygt paa dette Punkt. Købmændene skulde ogsaa særdeles godt kunne konkurrere med Brugsforeningerne, naar disse komme ind paa dette System, ja, jeg tror endogsaa bedre, thi saa vil det maaske netop klarest og tydeligst komme frem, at Brugsforeningerne faktisk i det lange Løb ikke ere i Stand til at beregne saa væsentlig billigere Priser end Købmanden med sin Avance. Derfor er det naturlige Standpunkt, hvad man ogsaa fra den Side indrømmer er det rigtige, at lade Skattepligten opstaa overalt, hvor der virkelig i Brugsforeningerne virkes paa fuldkommen forretningsmæssig Maade, altsaa i alle de Tilfælde, hvor man staar overfor en særegen — kooperativ — Form for Næringsdrift, der kan sidestilles med den personlige.

Med Hensyn til de Hentydninger, der ere faldne fra min Side om eventuelt at bruge indirekte Skatter, Forbrugsafgifter, til at stemme Finansloven eller det samlede Kompleks af Bevillingslove af Aar efter Aar, gjorde den ærede Ordfører gældende, at det kunde man af den Grund vanskeligt komme ind paa, at man fra Industriens Side stadig har hævdet, at man ikke burde have skiftende Toldsatser i længere Perioder, endsige da skiftende fra Aar til Aar. Maatte jeg heroverfor kun gøre den ganske korte Bemærkning, at jeg selvfølgelig ingen Sinds har tænkt mig, at der skulde kunne ske nogen Afstemning paa det samlede Kompleks af Bevillingslove, der skulde vedtages hvert Aar, gennem en Toldafgift, der tillige virkede som Beskyttelsestoldafgift. Jeg har udelukkende tænkt mig, at det skulde være Finansstoldsatserne, der anvendtes dertil, og overfor disse falder jo den ærede Ordførers Indvending ganske bort.